

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

לפני **כבוד השופטת סיגל אלבו**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אסף סוויסה

נגד

הנאשם יהודה ביטון ע"י ב"כ עוה"ד יריב אבירם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, באיסור התעללות, עבירה לפי סעיף 2(א) בצירוף סעיף 17(א)2 לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד-1994 (להלן: "חוק צער בעלי חיים"), היזק לבעלי חיים, עבירה לפי סעיף 451 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ומעשה פזיזות ורשלנות ברעל, עבירה לפי סעיף 338(א)9 לחוק העונשין.

כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם בהתאם להכרעת הדין, הנאשם מתגורר בשכונת מגורים בבית שמש. הנאשם עבד כמדביר עד ליום 1.1.20, אז בוטל רישיונו על ידי המשרד להגנת הסביבה. רעל מסוג "דורסן" מכיל חומר פעיל מסוג זרחן אורגני, הוא מיועד לשימוש חקלאי בלבד. הרעלה ב"דורסן" גורמת למוות בייסורים רבים, כיוון שאכילתו גורמת לשיתוק שריר הנשימה ולחנק.

3. בסמוך ליום 27.8.19, ביקש הנאשם להרחיק חתולים מקרבת ביתו. לשם כך, פיזר הנאשם בסמוך לביתו ברחוב הארזים בבית שמש, שני פיתיונות לתוכם הכניס רעל מסוג "דורסן". כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתו בייסורים חתול ביתי אחד ולפחות חמישה חתולי רחוב, תוך שקצף יוצא מפיהם. הנאשם הורשע על כך שבמעשיו התעלל בבעל חיים, התאכזר אליו, תוך גרימת סבל חמור בכוונה, הרג חיה הניתנת להיגנב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-05-33786 מדינת ישראל נ' ביטון

כשהפעיל עליה רעל במזיד והשתמש בחומר רעיל בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 29.8.24. להלן, אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 59, נשוי בשנית ואב לחמישה ילדים, שלושה ילדים בגירים מנישואיו הראשונים ושני ילדים בגילאי 4 ו-6 מנישואיו השניים. הנאשם בעל עסק עצמאי בתחום האינסטלציה והאיטום, מתגורר בבית שמש יחד עם בני משפחתו. הנאשם התחנך במוסדות חינוך בבית שמש, בהתאם לגילו. בתיכון עבר ללמוד בישיבה עד גיל 17, ועזב את הישיבה עקב רצונו להתגייס לצבא, אך בקשתו נדחתה עקב גילו הצעיר. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות עד גיל גיוס. עם גיוסו לשירות צבאי, שולב בתכנית להשלמת בגרויות אותה סיים בהצלחה. תחילה שובץ בתפקיד סוהר, ובהמשך ביקש העברה לתפקיד "דיכוי מהומות" בשב"ס. הנאשם סיים שירות צבאי מלא, והמשיך בתפקידו בשב"ס 18 שנים נוספות, עד לפציעתו במהלך אימונים במסגרת תפקידו. הנאשם תיאר הליך שיקומי ארוך, אשר ממשיך עד היום, וביטא תחושות תסכול וייאוש סביב מצבו הרפואי. כיום הנאשם מוגדר נכה על ידי אגף השיקום של משרד הביטחון, ומוכר כנכה על ידי הביטוח הלאומי בשיעור 56%. הנאשם ביטא רגשות אמביוולנטיים כלפי תפקידו בשב"ס. מחד, חווה את התפקיד כמשמעותי, ומאידך, נתקל בקשיים ביחסים עם אנשי הצוות. הנאשם תיאר קשר קרוב עם ילדיו מנישואיו הראשונים והנוכחיים, וכן מעורבות גבוהה בחיי ילדיו.

בפן התעסוקתי, עקב פציעתו, הקים הנאשם עסק עצמאי בתחום האינסטלציה והאיטום, אך בשנים האחרונות חלה התדרדרות במצבו הבריאותי, הוא מתמודד עם כאבי רגליים וכאבי גב חמורים, אשר הקשו עליו בעיסוקו הקודם. על כן פנה ללימוד מקצוע ההדברה והחל לעבוד בתחום באופן עצמאי, עד למעורבותו בהליך הנוכחי, אשר בעקבותיו נשלל רישיונו המקצועי. כיום, חזר לעבוד בתחום אינסטלציה ואיטום. לנאשם אין הרשעות קודמות.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם סיפר כי החזיק ברשותו רעל מסוג דורסן, מסר כי הניח שני פיתיונות מורעלים בחומר זה על מנת להרחיק חתולים מסביבת ביתו, מתוך תחושות תסכול ורצון למצוא פתרון להרחקת החתולים. לדבריו, השימוש בחומר נועד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

לגרום לחתולים להקיא ולא לגרום למותם. הנאשם הוסיף כי בעקבות מחלוקת כספית בינו לבין שכניו בעניין בניית גדר, הוגשה כנגדו תלונה זו. עוד הוסיף, כי האשם בגרימת מותם של החתולים הוא שכנו, שמחזיק בחומרים מסוכנים שגרמו למותם, בעוד שרעל מסוג דורסן אינו יכול לגרום נזק משמעותי לחתולים. הנאשם ציין כי טרם השימוש בדורסן התייעץ עם גורמים מקצועיים, ולגבי מות חתול השכנה טען כי מדובר בהאשמת שווא, והקשה לגלות אמפתיה כלפיה.

התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם הכיר בכך שפעולותיו לא היו תקינות, אך התקשה להכיר בכל פרטי כתב האישום, קיבל על עצמו אחריות חלקית לביצוע העבירות המיוחסות לו, וניסה להרחיק עצמו מן המעשים, בכך שהטיל אשמה על שכניו.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצת ניהול כעסים המתמקדת בזיהוי רגשות, הכרת מצבי סיכון וקבלת כלים להתמודדות מטיבה במצבי דחק.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: צמצום חומרת העבירות ונטייה להשליך חלק מהאחריות על גורמים חיצוניים, ביניהם שכניו; היות הנאשם בעל קשיים משמעותיים בוויסות רגשי, המתבטאים בכעס עז כלפי הסביבה וקושי בשליטה עצמית המתבטאת בהתנהגות אימפולסיבית, ללא שיקול דעת מספיק; קיומן של תחושות כאב ותסכול עקב מצבו הרפואי; העדר מענה לצרכיו הרגשיים. שירות המבחן ציין כי יתכן שחשיפתו הממושכת של הנאשם לאלימות בעבודה תרמה להתפתחות או החמרה של נטיות אגרסיביות.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יכולות חיוביות לתפקוד; קיומם של כוחות חיוביים המתבטאים בשירותו הצבאי, בתעסוקה רציפה; יכולות הסתגלות שהתבטאו בהקמת עסק עצמאי; היותו אב מיטיב לילדיו; רצון להתנהל באופן תקין ולהימנע ממעורבות בפלילים.

שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון נמוכה לביצוע עבירות אלימות, וכי אם תישנה התנהגות פוגעת בעתיד, רמת חומרתה תהיה נמוכה.

לאור כל האמור, העדר הרשעות קודמות, רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי ונכונותו לשתף פעולה עם שירות המבחן, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן במשך שנה. לאור חומרת העבירות והקושי בקבלת אחריות, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר בעבודות שירות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. במסגרת הראיות לעונש מטעם התביעה העידה נפגעת העבירה, גב' אלה בן שטרית. גב' בן שטרית העידה כי נגרם לה ולילדיה נזק בעקבות מות החתול הביתי. סיפרה כי יש לה שני ילדים הסובלים מהפרעת קשב והחתול היה מעין תרפיה עבורם, ומותו גרם להם נזק נפשי. עוד הוסיפה, כי פיזור רעך בגינתה סיכן את ביטחונה וביטחון ילדיה.
6. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ככלל שהנאשם ימצא מתאים לכך, או 6 חודשי מאסר בפועל, ככל שלא ימצא מתאים, קנס, מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי למתלוננת.
ב"כ הנאשם ציין את הערכים המוגים שנפגעו שהם זכות בעלי החיים להתקיים, מניעת סבל לבעלי חיים, וכן ערך ההגנה על שלום הציבור ובריאותו. נטען כי הפגיעה בערכים היא ברף גבוה לנוכח נסיבות ביצוע העבירות והנזק שנגרם. מעשיו של הנאשם גרמו למוות אכזרי לחתול ביתי ולחמישה חתולי רחוב, צוין, כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון, והודגש כי מדובר היה בפיזור אקראי של פיתיונות, אשר יצר סיכון קטלני לבעלי חיים ובני אדם. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה מתאימה וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד ענישה נלווית. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נטען כי יש למקמו בשליש התחתון של המתחם. לחובת הנאשם צוין, כי מן התסקיר עולה כי הנאשם לא נטל את מלוא אחריות על מעשיו. לזכות הנאשם יש לזקוף העדרו של עבר פלילי וחלופי הזמן.
7. כראיות לעונש מטעם ההגנה הוצגו מסמכים רפואיים של הנאשם.
8. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בעונש של של"צ בהיקף מורחב.
בטיעונו הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הכוללות את היותו בן 59 ואב ל-5 ילדים, עבודתו בשב"ס, נכותו של הנאשם בעקבות פציעתו, ממנה הוא סובל עד היום. הודגש מצבו הרפואי של הנאשם ומצבו הכלכלי. כן הפנה ב"כ הנאשם ליתר הנסיבות האישיות שעולות מתסקיר שירות המבחן. נטען כי הנאשם נטל אחריות חלקית בעת המענה לכתב האישום, וכן בחקירתו במשטרה והודה בהנחת פיתיון אחד. אמנם בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות חלקית בלבד, אך הסכים להשתתף בטיפול במסגרת שירות המבחן. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בחלופי הזמן, בפגיעה בפרנסתו של הנאשם שאינו יכול לעסוק בתחום ההדברה. אשר למתחם, נטען כי זה אמנם כולל עונש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, אך בנסיבות העניין יש מקום לסטות

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-05-33786 מדינת ישראל נ' ביטון

ממתחם העונש ההולם זאת לנוכח העדר עבר פלילי, חלוף הזמן ומצבו הכלכלי והרפואי של הנאשם. ב"כ הנאשם ביקש אף להביע חרטה בשם הנאשם.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם הגנה על זכותם הבסיסית של בעלי חיים להתקיים ולחיות, וכן מניעת התאכזרות והתעללות בבעלי חיים, מניעת סבלם והגנה על שלומם ורווחתם, כחלק מהשקפה אנושית בסיסית הרואה בבני האדם אמונים על הגנתם של חסרי ישע.

בבג"ץ 9232/01 "נח" **ההתאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי חיים נ' היועץ המשפטי לממשלה** (11.8.03), ציינה כב' השופטת שטרסברג-כהן בפסק-דינה, כדלקמן:

"עמדת המוצא לדיוננו היא קיומה של חובה להגן על בעלי חיים. חובה זו מושרשת בהלכה היהודית ומוטמעת בשיטתנו המשפטית מימים ימימה... על הצורך להגן על בעלי חיים נאמר כי הוא 'מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפו (בג"ץ 6446/96 הנ"ל...) וכן נאמר כי 'חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה לבעלי החיים' (דברי ההסבר להצעת חוק צער בעלי חיים, תשנ"ב-1992, בעמ' 298...)

עוד נאמר כי 'תחושת החמלה שאנו חשים כלפי בעל-חיים שמתעללים בו נובעת ממקום עמוק בלבנו, מרגש המוסר שבנו, רגש הנחרד נוכח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

פגיעה בחלש ובחסר-ההגנה... האדם מצווה אפוא להגן על החיה כחלק מן הציווי המוסרי להגן על החלש" (השופט מ' חשין ברע"א 1684/96 הנ"ל... בעמ' 858)... יש הרואים בהגנה על בעלי החיים חלק מ'חינוכו של האדם, שלא יהפוך אדם אכזר, שמא תחלחל הקהות והאכזריות בנשמתו' וחלק מן 'המטרה החינוכית של השגת שלמות אנושית'... ביטוי לגישה זו ניתן למצוא במחקרים הגורסים קיומו של קשר בין אכזריות כלפי בעלי חיים לבין אלימות כלפי בני אדם... בהקשר זה יש הסבורים כי ההתמודדות עם צער בעלי החיים אינה מאבק על אינטרס של בעלי החיים בלבד, כי אם גם ביטוי לכבוד האדם ולהתחשבות ברגשות הזולת המעוניין להגן על בעלי החיים (פ' לרנר "הרהורים בעניין האכלת חתולי רחוב – בעקבות ת"פ 897/01 מ"י נ' יורובסקי" [38], בעמ' 83).

11. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, הרי שזו מצויה ברף חומרה יחסית גבוה. הנאשם הניח שני פיתיונות ובהם רעל קטלני מסוג זרחן אורגני הגורם למותם של בעלי חיים בסבל וייסורים. הנאשם, אשר שימש באותה עת כמדביר, והיה בעל הכשרה וידע בתחום, ידע מה השפעותיו של הרעל הקטלני, וחרף זאת השתמש ברעל ביודעין. לכך יש להוסיף את העובדה שהפיתיונות פוזרו במרחב הציבורי, מה שעלול היה לסכן אף בני אדם ובכלל זה ילדים קטנים.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת מעלה** כי על נאשמים שהורשעו בעבירות המתת בעלי חיים, התאכזרות או התעללות בבעלי חיים, נגזרו עונשים במנעד רחב, הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של ממש, וזאת בהתאם לנסיבות כל מקרה ומידת האכזריות.

13. להלן אסקור מספר פסקי דין:

ת"פ (נצרת) 28110-09-19 **מדינת ישראל נ' ח'אלד (21.4.21)**: הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בשתי עבירות של הריגה או היזק לבעל חיים, בשתי עבירות של התעללות בבעל חיים ובשתי עבירות של איסור המתת בעל חיים ברעל. באותן נסיבות, הנאשם האכיל שני כלבים במזון המורעל ברעל קטלני מסוג מתומיל. הנאשם האכיל את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

הכלבים בנקניקיה מורעלת, ואלה מתו בייסורים מהרעל. בית המשפט הנכבד גזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס, ופיצוי.**

ת"פ (ראשל"צ) 616-07-19 מדינת ישראל נ' אולגה מינץ (15.6.21): הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בהפרת צו הרחקה ובניסיון הריגה או היזק לבעלי חיים. באותן נסיבות, הנאשמת השליכה לחצר ביתה של השכנה 11 שקיות כוללות שהכילו חומר המשמש להדברת מכרסמים, כשחלק מהשקיות היו מרוחות בדג טונה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת **4 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כאשר חודשיים ירוצו במצטבר, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וקנס.**

ת"פ (רמלה) 34492-03-19 מדינת ישראל נ' ראדי אבו עאנס (26.11.19): הנאשם הורשע על-פי הודאתו, בעבירות של התאכזרות בבעל חיים, בניגוד לסעיף 2(א) ביחד עם סעיף 17(א)(2) לחוק צער בע"ח והיזק לבעל חיים, והיזק לבעל חיים. באותן נסיבות, הנאשם היכה שלושה כלבים עד שריסק את גלגולותיהם וגרם להם לחבלות ולפציעות נוספות. בית המשפט קבע מתחם שבין 6 חודשי מאסר עד 24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס.**

ת"פ 9729-06-14 מדינת ישראל נגד סלפוצ'יניק (31.3.2015): הנאשם הורשע באיסור התעללות בבעל חיים לאחר שהתעלל בגור חתולים בכך שהניפו באוויר והשליכו ארצה. לאחר זאת, דרך עם רגלו על ראשו של גור החתולים, פעם אחר פעם, עד אשר גרם למותו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ברף התחתון לשנת מאסר בפועל ברף העליון, וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי ועבודות שירות לתועלת הציבור. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **4 חודשי מאסר בעבודות שירות.** בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש (רע"פ 4987/15 יהודה אריה סלפוצ'יניק נגד מדינת ישראל (19.7.2015)(פורסם בנבו), תוך שאישר את קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה, "לא ניתן לקבוע מתחם ענישה שהרף התחתון שלו אינו כולל עונש מאסר".

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

ת"פ (רמלה) 9801-06-20 מדינת ישראל נ' בר מוחה (20.3.22): הנאשם הורשע על-פי הודאתו בהריגת בעל חיים. באותן נסיבות, נסע הנאשם ברכבו עם גור כלבים שאימץ. בעת הנסיעה הקיא גור הכלבים ברכבו של הנאשם מספר פעמים, הנאשם הוציא את גור הכלבים מרכבו כשהוא עטוף בסדין, הניחו בצד הדרך, נטל סלע גדול והטיחו בחוזקה בראשו וחזהו של גור הכלבים, ולאחר מכן עזב את המקום. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות** ו-6 חודשי מאסר על תנאי.

עפ"ג 3710-07-18 (מחוזי מרכז) קנדלר נגד המשרד לאיכות הסביבה [6.11.18]: הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכך שפגע באכזריות בצבת ים, אשר עלתה אל החוף כדי להטיל את ביציה בהחדירו מקל לתוך צווארה, גרם לה לחבלות ולניתוק עמוד השדרה, עד אשר נאלצו להמיתה. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל**.

עפ"ג 24205-01-16 (מחוזי באר שבע) לוי נגד מדינת ישראל (1.4.16): נאשם צעיר, הורשע על-פי הודאתו בכך שבעת שהיה בגילופין, במהלך וויכוח עם אחותו, נטל את גורת כלבתה, הטיח אותה בקיר וגרם למותה. הנאשם יצא החוצה וקבר את הגורה בחצר. לאחר מכן, היכה את כלבת אחותו. בית המשפט גזר על הנאשם **5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

עפ"ג (ב"ש) 13290-02-10 מדינת ישראל נ' קגן (15.9.10): הנאשמת הורשע בעבירות על חוק צער בעלי חיים, ועבירות כלפי שוטרים, לאחר שהתאכזרה לשני כלבים, כלבה בוגרת וגור כלבים, המצויים בבעלותה, בכך שהשליכה אותם מחלון דירתה הממוקמת בקומה הרביעית. לאחר שהכלבה הבוגרת שבה לדירה, שבה הנאשמת והשליכה אותה מחלון דירתה. הכלבים נחבלו בחבלות קשות. בית-משפט השלום גזר על הנאשמת תשעה חודשי מאסר על-תנאי. בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, והעמיד את עונשה על **שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, בצירוף למאסר על-תנאי שהוטל, ובקבעו כי אלמלא חלוף הזמן היה מקום להשתת עונש חמור יותר.

עפ"ג (חיי) 49133-10-14 מדינת ישראל נ' נאסר (8.1.15): בית-משפט השלום הטיל על המשיב עונש של **6 חודשי מאסר על-תנאי, 200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

וקנס בסך 3,000 ₪, לאחר שגרר כלב כשהוא קשור לרכבו וגרם לו לחבלות קשות, עד שהומת המתת חסד על ידי וטרינר. בית-המשפט המחוזי קיבל, בחלקו, את ערעור המדינה על קולת העונש בקבעו כי הוטל **עונש קל שאינו הולם את חומרת המעשים**. יחד עם זאת, לא ניתן היה להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל, לאחר שסיים לרצות את עונש השל"צ שהוטל עליו. לפיכך, נפסק לחובתו, בנוסף ליתר רכיבי הענישה, **פיצוי בסך 10,000 ₪** לטובת עמותת "צער בעלי חיים".

ת"פ (אילת) 54749-08-16 **מדינת ישראל נ' גרייז (4.5.17)**: הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של התעללות בבעל חיים אותה עבר בהזדמנויות שונות באותו היום, לאחר ששפך מביתו חומר שגרם לכלבים שונים לכוויות קשות, לנשירת שיער וקילוף עורם, לסבל ולכאב רב. הנאשם טען כי הכלבים הטרידו את מנוחתו ופנייתו לרשויות לא הועילה. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס בסך 4,000 ₪, ו-2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מבעלי הכלבים הנפגעים**.

ע"פ (י-ם) 22674-02-16 **מזרחי נ' מדינת ישראל (23.5.16)**: הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של היזק לבעל חיים ועבירות נוספות בגין מעשיו אשר הופנו כלפי אתון, וכללו שיסוף צווארה בסכין, תוך הצטיידות ותכנון מראש. בית-משפט השלום גזר עליו **חודש וחצי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 2,500 ₪**. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו.

ת"פ (בי"ש) 1811-05-20 **מדינת ישראל נ' נדיר כהן (23.9.20)**: הנאשם הכה את כלבתה של המתלוננת, אותה לקח לטיול ברחוב, בבעיטות עד שהרגה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-15 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על הנאשם **5 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על-תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות**.

ת"פ (קריות) 16516-06-19 **מדינת ישראל נ' אבבאו נגה (28.07.22)**: הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של איסור התעללות בבעלי חיים. באותן נסיבות, הגיע הנאשם למסעדה שבה עובדת חברתו ולבקשתה סייע לה להוציא חתולים מהמסעדה. באותה עת, שהו בסמוך למסעדה גורי חתולים. הנאשם ניגש לעבר גורי החתולים, דרך באמצעות רגלו על אחד מהם, ואילו הגור השני הצליח להימלט לתוך גומחה בקיר הסמוך. הנאשם המשיך, ודרך בשנית על הגור שנותר תוך שהוא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

מצמיד אותו בחוזה אל הקיר. הגור אשר ניסה להימלט הצליח להשתחרר מדריכת רגלו של הנאשם אולם אז השיג אותו הנאשם, שב ודרך עליו תוך שהוא משליכו הצידה. אז, נטל הנאשם פלטת גבס, שהייתה מונחת במקום והטיח אותה על הגור, באופן שהביא לשבירתה. כל זאת עשה הנאשם באכזריות, בעינוי ותוך שגרם בכוונה סבל חמור לגור. כתוצאה מכך, נגרם מותו של הגור. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ברף התחתון לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ובית המשפט גזר על הנאשם **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.**

ע"פ (חיפה) 2627-07 אדרי נ' מדינת ישראל (3.1.2008): הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של התעללות בבעלי חיים, והיזק לבעלי חיים. באותן נסיבות, הנאשם השליך מחלון דירתו בעכו שני גורי חתולים השייכים לשכנתו, המתלוננת, כשהם בתוך שקית ניילון. אחד הגורים מצא מותו והשני נפגע ונעלם. בית משפט השלום גזר על הנאשם **עונש של חודש מאסר לריצוי בפועל, שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים ופיצוי למתלוננת בסך 3,500 ₪.** בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על **3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ו-7 חודשי מאסר על תנאי.**

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, יש להעיר כי פסקי הדין שהוצגו, ניתנים לאבחנה לחומרה או לקולה בהיבטים שונים, בהשוואה לענייננו. מטרת הבאתם אפוא היא הצבת קנה מידה שישמש נתון תומך מתוך מגוון של נתונים ושיקולים נוספים הרלוונטיים לקביעת המתחם.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות **בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

- א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; מדובר בעבירות שקדם להם תכנון מוקדם, שכן הנאשם הניח פיתיונות מתוך כוונה לגרום נזק לחתולים.
- ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שנושא באחריות המלאה לביצוע העבירות
- ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; בעקבות מעשיו של הנאשם מתו לכל הפחות 6 חתולים בייסורים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

ד. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; בעקבות הנחת הפיתיונות, עלולים היו למות מספר רב יותר של חתולים או בעלי חיים אחרים. כמו כן, הואיל והנאשם הניח פיתיונות במרחב הציבורי, יכול היה לציבור כולו ובכלל זה נזק לילדים קטנים שהיו יכולים להכניס הפיתיון לפיהם.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; רצונו של הנאשם להרחיק חתולים מסביבת ביתו בשל "פרעוש החתול" הם שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבורה **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין שלושה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

16. במקרה זה לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.**

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו**; הנאשם בן 59, אב ל-5 ילדים. הנאשם סובל מנכות, ומצבו הכלכלי אינו פשוט, לאחר שרישיונו כמדביר נשלל ממנו. אין ספק שעונש מאסר ממושך, ולו בדרך של עבודות שירות, יפגע בפרנסת המשפחה.
- ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באופן חלקי בלבד בהנחת שני פיתיונות ולא נטל אחריות מלאה על מעשיו.
- ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה**; מאז ביצוע העבירה חלפו כארבע שנים, במהלכן לא עבר הנאשם עבירה נוספת.
- ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם אין עבר פלילי

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתחשב בהעדר העבר הפלילי של הנאשם ובחלופי הזמן מחד, ומאידך, בכך שלא נטל אחריות מלאה על מעשיו, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בחלקו התחתון של מתחם**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-05-33786 מדינת ישראל נ' ביטון

העונש ההולם, אך לא בתחתיתו, קרי, לגזור על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ככל שיימצא מתאים לכך. כן יש לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי למתלוננת וקנס. בקביעת גובה הקנס אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

19. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. צו מבחן למשך 12 חודשים.
- ב. מאסר בן 5 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות, ככל שיימצא לכך מתאים על ידי הממונה לעבודות שירות בשב"ס. הממונה על עבודות שירות יגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם עד ליום 30.10.24.
- ג. מאסר בן 6 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום את אחת העבירות בה הורשע, ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.
- ד. קנס בסך 500 ₪ או שני ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 30.10.24.
- ה. פיצוי לגב' אלה בן שטרית, בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.24 ובכל 1 לחודש שאחריו.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות באחת מן דרכים הבאות:

- א. בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה
www.eca.gov.il
- ב. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) – בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.
- ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ד אלול תשפ"ד, 17 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33786-05-21 מדינת ישראל נ' ביטון

סיגל אלבו, שופטת

